

96. ▶ RIPPL-RÓNAI JÓZSEF (1861-1927)

Anella

Olaj, papírlemez faroston, 71,5x84 cm
Jelezve jobbra lent: Rónai

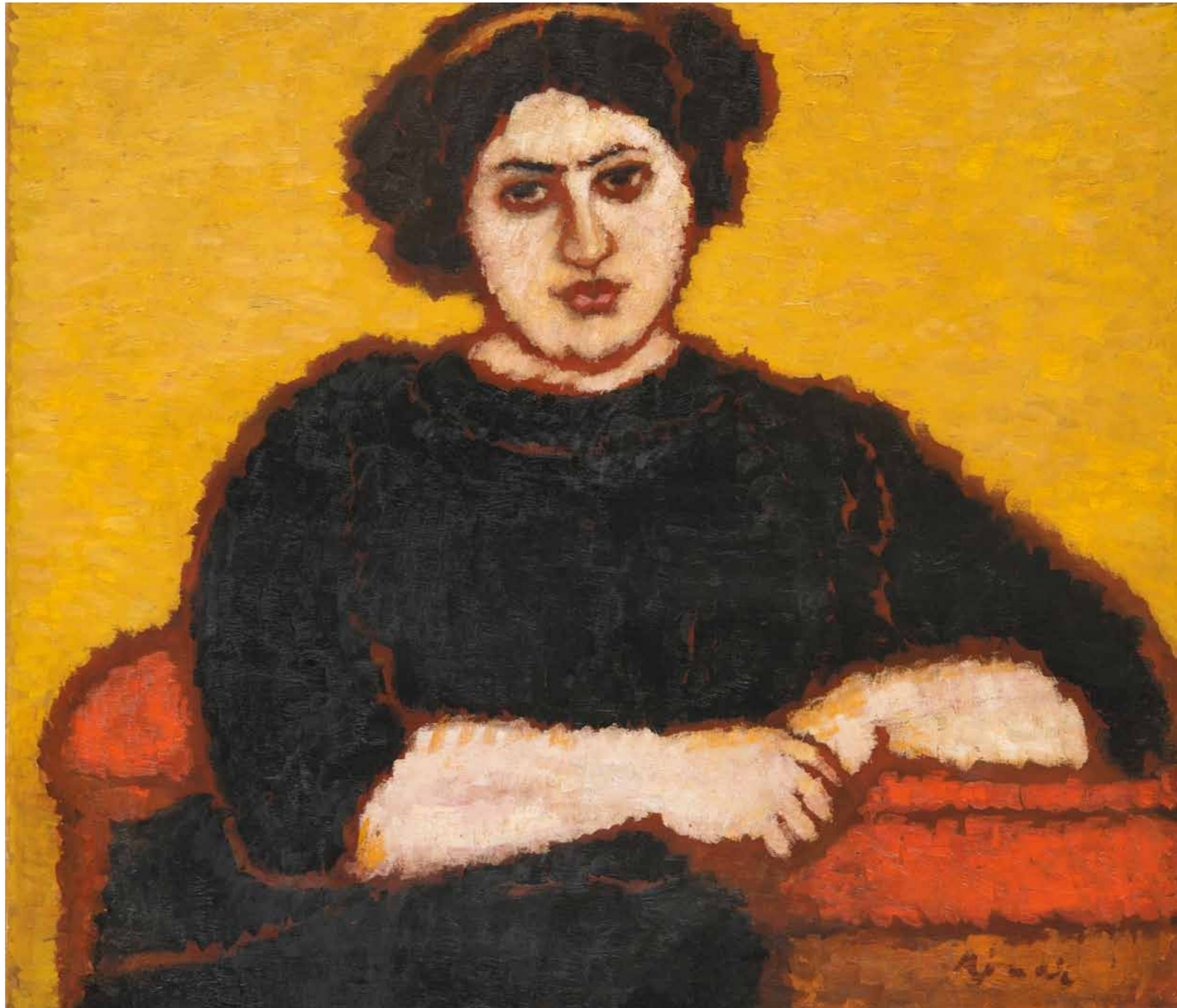
Kezdő ár: 12 000 000 Ft / 38 710 EUR
Becsérték: 20 000 000 – 30 000 000 Ft
Estimated value: 64 516 – 96 774 EUR

ANELLA ÉS RIPPL-RÓNAI
„KUKORICÁS” STÍLUSA

Lazarine unokahúga, Anette Paris (későbbi becenevén Anella), 1910-ben érkezett a Rippl-Rónai családba. Érkezése egybeesik Rippl-Rónai un. „kukoricás”, azaz a keveretlen, izzó tiszta színekből és kontúrokból építkező stílusának kiforrásával. Ragyogó, pöttyökből szövött felületei alla prima születnek, amiről így írt:

„El kell dobni a mástól, bárkitől tanult technikai elméleteket s a lehető legegyszerűbbre kell redukálni magát a technikát. Abból áll ez, hogy színeket egymásra semmi körülmények közt nem rakunk. Minden szín megvan a tubusban, csak ki kell venni belőle s úgy ahogy van - mindig gondosan törődve az egységes stílussal -, csak rá kell tenni a vászonra. De oda, ahova való! De úgy, hogy ott maradjon! És úgy maradjon ott, amint odattettük! Ha mégis szükség van a színkeverésre: ennek még a palettán kell megtörténnie. A vásznon nem keverünk semmit: ez a szintűzés negatív parancsa.”

1	1. Paris Anella, 1924
2	2. Paris Anella

Az 1910-es évek első felében, kaposvári otthonában, Rippl Rónai több „kukoricás” portrét is készít családtagjairól, és a közvetlen környezetében élőkéről. A színpompás műveken, ahogy Anella jelen portréjának hátterében is, feltűnik Rippl-Rónai és műteremfalának üde krómsárgája.

„A színharsogást nyilván mai kedélyhangulatom követeli tőlem. Környezetem most ilyen, tehát ilyen irányban hat az is reám. Ilyen színek vesznek körül bennünket újabb kaposvári házamban s kertjében. Igen megszerettem a skarlátvörös zsálya s a piros szimpla muskátli

mellett a tiszta-fehér színű virágokat, de még jobban a krómsárga cyniákat. Ennél a sárgánál melegebb, hogy ne mondjam, forróbb színt nem ismerek. Ezeket a színeket keresem most, szinte gyűjtöm, lakásomban is, tárgyakon, kendőkön, falakon. A falak színei közt is ezt az egészen világos sárgát szeretem legjobban: az egyik oldalán csupa-ablak műhelyem falai is ezzel vannak befestve, sőt még ilyen szobában alszom is. Ez a sok szín azután természetesen odakerül a képeimre. És nem is hiszem, hogy mai napság sok festő akad, aki ily színesen fest.”

(In.: Élmények Neuillyben és Banyulsban. – Egyszerre festés, Rippl-Rónai József emlékezései)

Hársfalvi Magdolna

3	4	5
6	7	8

3. Medgyessy Ferenc Rippl-Rónai-szobra előtt a művész, Anella és a villa szakácsnője, 1913
4. Faszor a kertben, 1912
Balra Rippl-Rónai, középen Ödön, a padon Anella, Pubi és Lazarine, Balogh Rudolf felvétele
5. Rippl-Rónai József, Lazarine és Anella a kaposvári műteremben, 1912

- 6-7. A Róma-hegyi kertben Rippl-Rónai festi Lazarine-t és Anellát, 1911
Fotó: Langsfeld fiai. Kaposvár, Rippl-Rónai Múzeum
8. Rippl-Rónai József: Parkban festem festi Lazarine-t és Anellát, Hepiéknek melegük van, 1910-11
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest

„Egyik fő jellegzetessége a Róma villai életnek az volt, hogy nagyon korán kellett felkelni. Majdnem minden reggel – természetesen nyáron és csak ha jó idő volt – már 5 óra-kor talpon voltunk. Gyors, ahogy elneveztük, macskamosdás után elindultunk, Józsi bácsi, Pubi, ennek húga Baby, aki a szünidőt szintén nálunk töltötte – és én, egy hosszabb erdei

sétára. A közelben volt a gyönyörű szent páli erdő, amely körülvette a Római-hegyet és a vége az ivánfai hegy völgyében volt. Rendszerint ezt az utat jártuk meg. A park alsó részében a völgyben, az ott levő kerek kútból Pubinak, Józsi bácsi segítségével, vizet kellett húznia, amiből azután mindnyájunknak – akár tetszett, akár kellett, akár nem

– inni kellett. Józsi bácsi roppant élvezte a jó hideg vizet. Részemre azonban ez volt a kirándulás legkellemetlenebb pillanata.

Utáltam az üres gyomromba a hideg vizet, szinte hányingert kaptam minden alkalommal – de Józsi bácsinak az volt a véleménye, hogy ez nagyon egészséges.

9	10	11	12
13	14		

9. Rippl-Rónai József: Anella virágot tart, 1912
 10. Rippl-Rónai József: Virágok fehér és sárga vázában (Virágszendélet vázában), 1910-es évek magántulajdon
 11. Rippl-Rónai József: Anella, magántulajdon
 12. Rippl-Rónai József: Anella képmása, 1917 magántulajdon
 13. Rippl-Rónai József: Lazarine és Anella, 1911 magántulajdon
 14. Rippl-Rónai József: Jelenet Gróf Somssichék kertjében, 1912-1913 Musée d'Orsay, Párizs

A kúttól azután még felkapaszkodtunk a dombra, ahol már terített asztal várt bennünket, finom kakaóval és vajos kalács. Gyümölcsöt akár egész nap ehattunk. Reggeli után segíteni kellett a takarításnál vagy a konyhában. Ennek a munkának elvégzése után jött az alapos mosdás. Azután a délelőtti rendszerint játszóssal töltöttük. Józsi bácsi futóversenyeket rendezett a szép gesztenye-fasorban és miután Kaposvárra való érkezésem után rövidesen dundivá fejlődtem – rendszerint én értem be utolsónak a célba.

Krikett-pályánk is volt – Józsi bácsi mindig osztotta velünk ezt a játékot – voltak karikáink, diabolónk is – később építtetett Józsi bácsi tekepályát is, ahol a felnőttekkel is kugliztunk. A kuglizás sokáig kedvelt játék maradt és akkor vált különösen szórakoztatóná, mikor Ödön bácsi, Medgyessy szobrász és leendő férjem voltak a partnerek. Ha történetesen Józsi bácsinak kedve támadt festeni – vele kellett tartanom. Eleinte inkább néztem őt dolgozni, vagy éppen modell voltam és munka után ecset-tisztító.”

Részlet Anella visszaemlékezéseiből. In: Rippl-Rónai emlékkönyv. Paris Anella visszaemlékezései Rippl-Rónai Józsefről, Kaposvár, 2008, 24.

